

Tirsdag den 4. okt. 2022 på Flakhaven

Af Georg Klinting på vegne af Bedsteforældre for Asyl

Folketingets åbning er en festdag. En festdag for os, der er statsborgere og har stemmeret til folketinget.

Men der er medborgere i landet som ikke har stemmeret og som ikke engang er sikre på, at de må være her. Det gælder de flygtninge, der i sin tid godt nok fik asyl, men som stadig har den trussel hængende over hovedet, at de med kort varsel kan miste deres opholdstilladelse og blive smidt ud af landet.

På Christiansborg binder de store partier hinanden op på den opfattelse, at Danmark endelig skal videreføre den nuværende stramme udlændingepolitik. Ja, gerne gøre den endnu strammere. Regeringen har meldt ud, at det skal være nærmest umuligt for spontane asylsøgere at få opholdstilladelse i Danmark. Folk, som dukker op ved grænsen eller på en politistation og siger 'Asyl!', skal ikke længere have deres sag behandlet her i landet. De skal fluks sættes på et fly, der befordrer dem til Rwanda. Nede i Afrika kan de så prøve at søge asyl i Danmark!

Rwandaprojektet er et tarveligt projekt, som giver et fortegnet billede af Danmark. Det er på ingen måde sandheden om os danskere, at vi som nation er hårde i filten og uvillige til at lukke døren op for folk, som er i nød. Det sande billede af Danmark er, at man her kan møde masser af mennesker med hjertet på rette sted. Mennesker med overskud til at udvise hjælpsomhed, venlighed og gæstfrihed. Den danske befolkning rummer en stor fond af god vilje, som regeringen burde værdsætte efter fortjeneste.

Det har jo vist sig, at danskerne ikke går i små sko, når flygtninge i tusindtal fra Ukraine har banket på vores dør. Vi har oplevet, hvordan danske borgere og myndigheder er gået sammen om at tage godt imod de mange ukrainske flygtninge. Ja, der har også været privatpersoner, som selv er kørt derned og har hentet folk fra Ukraine til Danmark.

Nu er det selvfølgelig en helt særlig situation med de ukrainske flygtninge, kan man sige, men den gæstfri modtagelse af ukrainerne sætter i relief, hvor tarvelig den tankegang er, at andre asylansøgere - især dem, der er sejlet i gummibåd over Middelhavet - straks skal ekspederes til Rwanda, hvis det på mirakuløs vis skulle lykkes for dem at komme op igennem Europa til vores land.

Det er for sølle. Men ikke nok med, at regeringen vil holde nye flygtninge fra døren - nej, regeringen har allerede i nogen tid arbejdet målrettet på at få smidt flygtninge

ud, som Danmark ellers i sin tid har taget gæstfrit imod og givet opholdstilladelse, så de kunne komme i gang med en ny tilværelse i trygge rammer.

Jeg tænker på de syriske flygtninge, der kom hertil i 2015, da borgerkrigens rasen var på sit højeste. Vi husker rapportagerne om flygtninge, der i tusindtal strømmede op gennem Europa ad motorveje og jernbaner. Livet i Syrien var blevet umuligt, fordi den syriske regering - godt hjulpet af Vladimir Putins luftvåben - lod tøndebomber regne ned over boligkvarterer, skoler og sygehuse.

De syrere, som kom til Danmark, fik asyl, for det var soleklart, at de havde brug for det. De behøvede ikke at påberåbe sig personlig forfølgelse. Borgerkrigens ekstreme vold og kaos var tilstrækkeligt grundlag for at få asyl.

Nu er der så gået syv år. I den forløbne tid har syrerne fået hjælp til at lære det danske sprog og mulighed for at komme i arbejde. Børnene har gået i den lokale folkeskole og er måske kommet videre i uddannelsessystemet. Der er knyttet venskaber på kryds og tværs. De nye medborgere er godt på vej til at slå rødder det danske samfund.

Men i horisonten trak det sammen til et farligt uvejr. De fleste syriske flygtninge har nemlig kun haft midlertidig opholdstilladelse. Til at begynde med blev opholdstilladelsen rutinemæssigt forlænget år efter år. Men den 21. februar 2019 vedtog folkettingen en række lovændringer, der tilsammen kaldes et 'paradigmeskifte'.

Paradigmeskiftet går kort fortalt ud på, at flygtninges og familiesammenførtes opholdstilladelse skal inddrages, så snart det er muligt. Flygtninge skal sendes retur til deres hjemland, hvis det på nogen måde kan lade sig gøre.

Paradigmeskiftet er indarbejdet i udlændingeloven, og udlændingestyrelsen begyndte i juni 2019 at handle efter de nye retningslinjer. Styrelsen tog fat på at inddrage opholdstilladelsen for en række syriske flygtninge fra Damaskus og provinsen Rif-Damaskus.

Nu kan udlændingestyrelsens afgørelser altid ankes til flygtningenævnet, men flygtningenævnet har udgivet et notat fra 20. april 2021, som er ildevarslende læsning. I dette notat når flygtningenævnet frem til, at flygtninge fra Damaskus og omegn godt kan tage tilbage til Syrien. Jeg citerer et par linjer:

"I sagerne vedrørende syriske statsborgere fra Damaskus og Rif-Damaskus har Flygtningenævnet vurderet, at de generelle forhold i de pågældende områder ikke længere er så ekstreme, at de i sig selv kan begrunde opholdstilladelse."

Denne vurdering lader vi stå et øjeblik! Flygtningenævnet vurderer altså, at de pågældende flygtninge ikke længere har behov for beskyttelse. Nævnet hæfter sig ved, at borgerkrigens ekstreme rasen er stilnet noget af, men det lukker øjnene for, at krigsforbryderen Bashar al-Assad stadig er ved magten i Syrien og endnu ikke er

blevet draget til ansvar for den syriske statsmagts uhyrlige overgreb på civilbefolkningen.

Det er folketingets ansvar at lovgive på en måde, som flygtninge kan være tjent med. Folketingsvalget bliver formentlig snart udskrevet, og det giver god anledning til at efterlyse en ny flygtningepolitik.

Jeg mener, det skal være slut med tanken om at sende asylsøgere til Rwanda. Det skal også være slut med at parkere flygtninge på midlertidig opholdstilladelse. De skal have permanent opholdstilladelse, så hurtigt det overhovedet er muligt. Ingen er tjent med at kunne udvises efter myndighedernes vilkårlige vurdering.

Danmark skal simpelthen behandle flygtninge ordentligt. Først og fremmest for flygtningenes skyld, men også for det danske civilsamfunds skyld. Danmark kan sagtens bruge de mennesker, der er kommet hertil som flygtninge. Der mangler jo arbejdskraft på snart sagt alle områder.

Der er en ting, som fortjener særskilt fokus i valgkampen, nemlig de såkaldte udrejsecentre. Dem er det på tide at få afviklet. Det er perspektivløst og hjerteløst at internere mennesker på ubestemt tid, så deres personlighed langsomt nedbrydes af det udsigtsløse ophold.

Afskaf udrejsecentrene! Giv asyl til de mennesker, der sidder der, hvad enten det er folk, der aldrig har opnået asyl, eller flygtninge, hvis opholdstilladelse er blevet inddraget af de danske asylmyndigheder.

Vi skal have en politisk omvendelse på Christiansborg. Det tankeløse og hjerteløse paradigmeskifte skal rulles tilbage, så Danmark igen kan blive kendt for en anstændig flygtningepolitik!